

A Lusitánia tragédiája

Contributed by kaloz

2005. February 27. Sunday 10:43

Last Updated 2007. August 22. Wednesday 11:10

There are no translations availableA hajószájs tártáronete bá'velkedik talányosan eltánt hajók eseteivel, hajótragédiák amelyek megrázták a világot kárváleményé. 1815. május 7-én reggel az angol Áceánjáró, a "Lusitania" nem mes Árorszáig dőli partjátá nőmet torpedómadás kávetkezében elsőlyedt. A tragédia - amiben 1198-an meghalt szinte minden részlete ismert ... Vagy mégsem? Colin Simpson rágáta foglalokzik a "Lusitania" Ágyável, Ás most az adataira alapozott orosz cikk fordá-tájt ajánlom az Áordekládák figyelmébe.

Alekszandr SzavinovMiört sálylyedt el a "Lusitania"?A Titanic halála Ájra megrázta a világot: emberek milliói ÁzÁnttek a mozikba. A sziporkázó filmváltozat elhomályosította magát a katasztráfát. Ezt Ás a szájzadelé máj titokzatos katasztráfát a Lusitania a gigantikus, fedélzetén utasokat szálló-ángol Áceánjáró elsőlyedésÁ felélmertes Ás a mai napig nem tisztázott kárálmények káztátt. Tehát a szájad májodik katasztráfája a Lusitania halála... Hatalmas ÁtÁs Ábrestett fel. Az elektromos csengő gombjához ugrottam, de Áram, vÁrhatÁn, nem volt. FelÁlrÁl sÁ-polÁs, kiabÁlÁs, szájz Ás szájz láj dobogÁsa hallatszott. Asszonyok Ás gyerekek sÁ-rÁsa keveredett a szírona hangjával. Hirtelen megÁrttettem: valami borzalmas tártÁnt. Magammal ragadva a kajátÁmben lávÁ' mentÁ felszaladtam a felsé fedélzetre. Ehhez nehezen sikerÁlt kinyitnom a kaját ajtaját, ami valami tármelÁkkel volt eltorlaszolva. A gÁzhajó ÁrezhetÁen megÁlt. A fedélzeten leÁrhatatlan dolgok fogadtak. A nap fÁnyesen sÁtÁtt a gÁzhajóra, Ás vagy ezer eszét vészett ember rohángÁlt az egyik oldalraÁl a májokra. A szemÁlyzet elveszett, hiba Ájlt kapitány a hádon, Ás az utolsó percig osztogatta parancsait; az utasok maguk futottak a mentÁcsÁnakokhozÁ Mikor magamhoz tártam a vÁ-z felsé-nÁn, a hatalmas hajó eltánt, kárálÁlÁtem hatalmas terÁleten az emberek fekete pontjai Ásztak. A tájvolban Árorszáig elmosÁdott partjai lájtszÁdtak. A nap Ágetett, a vÁ-zben azonban hideg volt. Csak kÁ Ára málvá, amit ÁÁ emlékezik a katasztráfá szemtanójaÁ borzalmas dermedtsÁg-ben Ált Ájt, Árkezett meg a mentÁhajó. MegjegyezzÁk, hogy nem a Titanic pusztulÁjÁ van szá. A há-res tengeri katasztráfá sziporkázó filmváltozatÁt nehÁz lenne Ásszehasonlá-tani az esemény kimÁrt Ás sivÁrÁ leÁ-rÁsÁval, amit az 1915-Ás orosz Á májoltunk ki. De akkor, a hatalmas angol hajó, a Lusitania elsőlyedésÁnek napjaiban a világot kárváleménye szinte lájzban Ágette az ellentmondÁs hÁ-rektÁl, feltÁtelezÁsektÁl Ás talÁlÁsoktÁl. Az elpusztult hajó neve naponta jel meg az ÁjsÁgok oldalain, a kormányok memorandumában Ás a diplomáciai iratokban. Mi is tártÁnt? A hajó pusztulÁsa titokzatos, azonkÁ-vÁl a ÁordekládÁben olyan benyomÁs Ábred, hogy AngliÁban a Lusitania ÁgyÁvel foglalkozÁ kormánydokumentumok szigorÁ Államtitkot kÁpeznek. Mi ÁÁgis megrÁbÁljuk fellebbenteni a fÁggÁny. ***Egy nagy angol utasszálló-Á hajó, amerikaiakkal a fedélzetén valÁszÁ-nÁleg elsőlyedt. 1915. május 7-én a hatalmas, nÁgykÁmÁnyes angol utasszálló-Á hajó, a Lusitania-t, ami ÁltalÁban a New-YorkÁ Liverpool Átvonalon kÁzlekedett vÁratlanul megtÁmadta az U-20 nÁmet tengeralattjáró nem messze Árorszáig partjaitÁl. A Lusitania, a robbánÁst kÁvet tizenhatalmas percben teljesen elsőlyedt. A Lusitania fedélzetén tartÁzkodÁ 1959 szemÁlybÁl 1198 meghalt. Az angol kormány kÁpviselÁinek hivatalos bejelentÁse szerint a hajó fedélzetén nem volt fegyverzet, hadianyag Ás haditengerÁszek. A Lusitania elsőlyedésÁt az első vilÁghÁborÁ egyik legtragikusabb eseményÁnek neveztÁk el angol ÁjsÁgÁ-rÁ, Colin Simpson rágáta Áordekládik a Lusitania Ágye irÁnt. A hajó pusztulÁsÁnak kárálmÁnyei, alaposan megdolgozott adatok tármkelegeÁ Á-rta C. Simpson, meggyÁztÁk arrÁl, hogy a Lusitania-val tártÁnt szerencÁtlensÁgrÁl száÁÁ tradicionÁlis vÁltozat alapvetÁ csÁsztatÁsokat Ás szemmel lájthatÁ pontatlansÁgokat tartalmaz. Simpson megÁllapÁ-tÁsainak megfelelÁen az angol gÁzhajószÁjisi tájrsasÁg, a Cunard Line archÁ-vumaiban, Á az USA kormányÁnak archÁ-vumaiban fellelhetÁ dokumentumok a Lusitania ÁgyÁnek ÁtvizsgÁlÁsÁt kÁvetelik. 1915. május 1-én a Lusitania pontosan a menetrend szerint utolÁjra indult a New York-i kikÁrtÁ májÁjÁjtÁl. KorÁjn reggel a Lusitania parancsnokÁnak helyettese vÁrta szokÁs szerint az utasokat a beszÁllÁ ÁpcsÁnÁl. A májÁn, a nÁhÁny utason kÁ-vÁl a riporterek tármegÁt lájta. Az angol tengerÁsoknak megmutattÁk a New York Tribune reggeli kiadájÁt. A fizetett hirdetések kÁztÁtt az ÁjsÁgban kiemelten kÁztÁttÁk a vÁszjÁsÁlÁ figyelmeztÁst: az amerikaiaknak nem ajánlatos az angol utasszálló-Á hajó szolgÁlatait igÁnybe venni a nÁmet tengeralattjáró lehetsÁges tájmadÁsa m Mint az a szávegbÁl kitÁnt, a hirdetést a nÁmet kÁvetsÁg adta fel. A májÁn egyre nÁtt a nyugtalansÁg. De a Cunard kÁpviselÁje mindenkit megnyugtatót, aki a Lusitania-ra száÁÁ jeggyel rendelkezett: TájrsasÁgunk hajója volt Ás marad az Atlanti-Áceán leggyorsabb hajója. Ás semmilyen nÁmet hadihajó vagy tengeralattjáró nem tudja utolÁrni a Lusitania-t. ElmÁlt dÁl, amikor a Lusitania kihajózt a tengerre. Turner kapitány elfoglalta megszokott helyét a hádon. Turner tapasztalt tengerÁs volt, de most, hájborÁs idÁkben a kereskedelmi flotta tengerÁszi alÁ kellett vessÁk magukat az Admirális tengerÁsztisztjei fennhársÁgÁnak. A haditengerÁszek meghatÁrozták a kereskedelmi hajók Által kÁvetendÁ Átvonalat, Ás kÁztÁttÁk az ellensÁges tengeralattjárókrÁl száÁÁ titkos ÁrtésÁlÁseket. Az angol tengerÁszeti felderÁ-tÁs meg tudta ÁllapÁ-tani, hogy a harci feladatra kÁldÁtt nÁmet tengeralattjáró Áppen hol tartÁzkodik. Az angolok megszereztÁk a nÁmet flotta titkos kÁdjait. Az angol partokon felÁllÁ-tott rájdiÁjÁllomÁjok tájrelmetlenÁl vÁrtÁk, hogy a nyÁl-tengeren tartÁzkodÁ nÁmet tengeralattjáró a rájuk jellemzÁ pedantÁriÁval rájdiÁjeleket kÁldjenek. De Turner kapitány nÁmet kÁztÁttÁk a nÁmet tengeralattjárókrÁl száÁÁ figyelmeztÁst sem New York-i kikÁrtÁben, ahol a brit haditengerÁszet tisztje tartÁzkodott, sem Árorszáig partjainÁl, ahol a Lusitania belÁpet a parti ÁjllomÁjok hatÁjÁrtÁbe. Ás csak májús 6-Án este kapott Turner kapitány rájdiÁÁviratot: Árorszáig dÁl partjainÁl nÁmet tengeralattjáró tartÁzkodik. De a rájdiÁÁviratot nem a tengeri parancsnokÁg, hanem Coke tengernagy, a tengeralattjáró elÁjrá-tÁ flottilla parancsnoka kÁldte: Á nagyjÁbÁl meghatÁrozta a tengeralattjáró mákÁdÁsi kÁrtÁt is, miután ÁrtésÁl kÁt kisebb gÁzhajó elsőlyesztÁsÁrÁl. Coke az adatokbÁl rájÁtt, h Lusitania kÁzeledik a tengeralattjáróhoz. De a tengeralattjáró elÁjrá-tÁ flottillÁt a tengernagy nem indÁ-thatta el az Admirális parancsa nÁlkÁl, Ás ilyen parancs nem Árkezett. Turner kapitány a rájdiÁÁgrammot akkor kapta, amikor a

torpedák; madárst. A német tengerészek biztosak voltak abban, hogy a Justitia-t hat ugyanolyan torpedó találatla s állították el, mint amit 1915-ben is használtak. Az 1915. május 7-én történteket a kortársak a német militaristák által elküldött bűnténynek kénytelenek el. De valójában minden más kápp történt. Az angol politikai szférában megtalálható a nagy stratégia értelmezése: a perspektívikus hadi és politikai tervek koordinálása. Nézzük meg, milyen helyet szántak az Amerikában rendszeres járatot teljesítő nagy személynyszállító- és ácsélnjárnak a legnagyobb stratégiai járatban? A Lusitania tervei az USA-ban, 1902-ben készült, amikor az amerikai bankár, Morgan azt javasolta az angol hajótulajdonosoknak, hogy építsenek az amerikai tengeri rőszvételeivel hatalmas hajókat, amik a tudomány és technika legújabb eredményeit vezetik be a mindennapi életbe. A tengeri árszökés lehetett volna az Atlanti-óceánon történetének kifizetése személynyszállító monopóliumját. De a spekuláns amerikai bankárok megsértették Admirális titkos terveit. A XXI század elején az Anglia és Németország közötti tengeri vetélkedés előtte Anglia hatalmas tengeri flottát épített fel. Ás hadihajók látrehozásával egyidejűleg az Admirális titkon tájogatta a magánközben lévő angol gőzhajó-társaságokat: a haditengerészek tervei szerint a hajóoró első napjaiban az utasszállító hajók által lakulónak szállító hajókkal és segédcsirkákkal. A tengernagyok az amerikai bankárokk folytatott tárgyalások megszakítását követelték, és egyúttal javasolták kedvező egyezség megkötését: a korponz kálálást el a hatalmas ácsélnjárnak építő-társaságra. Egyetlen feltétel: a hajóoró eseten a királyi Flot rendelkezőságra állnak. Ily módon építék meg a Cunard társaság és az ácsélnjárnak: a Lusitania és a Mauritanian hajó névvel rendelkező gőzturbinákkal szerelték fel, amik addig nem létező sebesség előrelőttel tették lehetővé. Az új vőzkiszorítója 31 ezer tonna felett volt, a sebesség nem kevesebb, mint 25 csomó, ami felülmúlta az akkori idők legújabb hadihajóinak, a sorhajóknak a mutatóit. 1907-től a Lusitania rendszeres járatot teljesített Liverpool és New York között. R. Kipling nagy lelkesedéssel nyilatkozott az új hajókról: A kapitánynak csak meg kell fogni a kormányt a kilencemeletes vízros kiöszik a tengerre. Az utasok hamarosan örökölni kezdték az új hajók sebességét és a komfortját. 1914-ben, hajóoró első hetében a Lusitania fedélzetére ágyúállást és lávedék szállító liftet épít. Lusitania hamarosan visszatért Liverpoolba. Az árbocán továbbra is a kereskedelmi flotta lobogója leng. A hajóoró kőszálón az Admirális a magabiztos Churchill-lel az elől komoly hibákat vőtt: az Admirális biztos volt abban, hogy a fő fenyegetést az angol hajóknak a német felső-ni hajók, ezen belül a gyorsan felfegyverzett kereskedelmi hajók képezik. De Németország az angol kereskedelmi flotta ellen a tengeralattjárókat vetette be. A veszteségek ijesztő mőrtőkből nőttek. Hamarosan kiderült, az angol hadsereg és a hadiflotta hatalmas mennyiségű hadianyagot használ fel: az ipar nem bírözik meg a haditermelés terveivel. A kormány határozatot fogadott el a hadianyagok USA-ban történetének végsőjéről, de a teherhajókat a tengeralattjárók támadása fenyegette. Ebben a helyzetben az Admirálisnak eszébe jutottak a legnagyobb és leggyorsabb ácsélnjárnak. Az Admirális hivatalnokai találkoztak a Cunard társasággal elnökökkel. Elmagyarázta, hogy a Lusitania a kormány kálálást leges feladatát fogja teljesíteni. A szokványos utakon olyan szállítótményeket fog teljesíteni, amik Britannia számára kálálást teljes jelentésággal bírnak. Tehető a raktárakban ki lesz bővőve, és ájtmegy az Admirális rendelkezésére. A Cunard utasszállító vőge messzemenőleg titkolja a speciális áruk láttét. Minden alap megvan annak feltételezésére, hogy a Cunard vezetése mi rejti a speciális áruk semleges megnevezésben. A Cunard társaság rőszvétele az USA-ban robbanásveszélyes ájroltak, azokat New Yorkba szállítótták, a kikötői raktárakba. A fizetés a Cunard banki elszámolásán keresztül történet. 1915. júniusában Ausztria-Magyarország USA-beli kővetsége az USA kálálást gyminisztériumához bizalmas levelet intézett. Az osztrák diplomaták rőszletesen leírják, ahogy a Dupon, az amerikai vegyi konzern robbanásveszélyes a Lusitania fedélzetére lettek berakva, az orr-rősz rakodástereibe. Ezek negyvenfontos, vízszonnal burkolt lájdák voltak, sajtosdobozokhoz hasonlóak. Ez az áru az amerikai Fraser tulajdona volt. A Lusitania pusztulásának minden szemtanója kőtt robbanásról szólt be. A második robbanás, erejét tekintve ásszehasonlíthatatlan volt az elsővel: néhány perccel a második robbanás után a Lusitania orra elmerült a habokban, a hajótat tábbemelet magasságba emelkedett. A német tengeralattjáró torpedója az ácsélnjárnak orrját találta el ott, ahol a speciális áru, a vízszonnal burkolt lájdák voltak Ausztria-Magyarország kővetségeknek egyik levelében olyan rőszletek találhatók, amik alapján feltételezhető, az osztrák felderítő és hogyan és mikor (nem kizárólag, hogy a német kormány megbőzöléséből) szerzett tudományt a Cunard társaság hajóin szállítótt hadianyagról. Ezért, megtudván a Lusitania katasztrófáját, az osztrák konzul, von Rettegh komoly megrendőllést árzett, és egyetértett az osztrák diplomaták vőleményével, akik arra átt, hogy adjon ki amerikai ágyvőd által hitelesített nyilatkozatot, amiben egyenesen leszögezzük, hogy az amerikai ájllampolgárok halálának oka az utasszállító hajó rakterében elhelyezett hadianyag robbanása okozta. Vőletlen volt az angolok hibája? Ás lehet-e cselekedeteiket hibásnak nevezni? 1915 februárja áta, amikor Németország elkezdte a tengeralattjáró-hajóorót, a brit Admirális megpróbálta megtalálni a hatóságos eszközt az ellenség tengeralattjáróival szemben folytatott harcban. Anglia hatalmas veszteségeket szenvedett: az angolok ájtagban kőtnaponta egy nagy kereskedelmi hajó vesztek. Egyúttal a német tengeralattjárók az ántelt Churchill reputációjára is nagy áttét mőrték. Ásgy tánt, hogy a flotta által a német tengeralattjárókkal szemben alkalmazott technikai eszközök nem elegendők. Ezért valásnak tántik a kőrdős: teljes-teni tudta-e az Admirális Churchill vezetése alatta haza vődel feladatát? Ás lehet, hogy áppen a probléma politikai megoldása mentette meg nem csak Churchill, hanem a minisztereket is a szágyenteljes bukástól... 1915 tavaszán Londonban megjelenik az USA elnökönek személynys megbőzöttja, House ezredes. Az USA politikáját kellett elmagyarázza a brit kormánynak. Anglia kálálást gyminisztere, Grey fogadja House-t a saját hájában. Grey ászinte kőrdőseket ad fel, amik a kővetkezőket foglalják magukba: mit csinál Sam bácsi ha egy német tengeralattjáró első álllyeszt egy amerikai utasokat is szállító- és ácsélnjárnak? House az felelte: a felháborodás magával ragadná Amerikát. Grey egyetértett: igen Amerikában sok a moralista, de milyen feleletet adna a kormány és az elnök? Ás House elismeri: ez elegendő lenne, hogy belerőntsanak minket a hajóoróba. Valásban 115 USA ájllampolgár halála az U-20 Lusitania elleni támadásánál Amerika és les tiltakozását vőltotta ki. A tántetők németellenes jelszavakat tartalmazó feliratokat vittek, és kővetelték Németország megbőntetését. A kormány hivatalos jegyzőket kálálást Berlinbe. A német kormány könytelen volt korájtozni a tengeralattjáró hájbor

